

Лаврик Семен Семенович (1915-1990)

Уродженець Поділля: народився у Великій Слобідці Кам'янець-Подільського району, навчався в початковій школі, в сусідній Баговиці закінчив семирічку, в Кам'янці-Подільському закінчив медучилище, а у Вінниці – медінститут.

Після шести років навчання у Вінницькому медичному інституті, у передвоєнному 1940 р., Семен Лаврик отримав направлення у містечко Бершадь Вінницької області. Тут він працював завідувачем поліклініки, але недовго: вже в листопаді 1940 р. розпочалася його армійська служба – спочатку на Далекому Сході, а від жовтня 1941 р. – на фронті.

«У березневому наступі 1943 року, коли дивізії з боями пройшли понад 200 кілометрів, товариш Лаврик, перебуваючи в бойових підрозділах на місці, зумів організувати лікування поранених у польових медичних пунктах й особисто керував у складній обстановці евакуацією важко поранених червоноармійців і командирів у тил. Своєю самовідданою працею він урятував життя багатьох славних захисників Вітчизни. Інфекційні хвороби, як під час березневого наступу, так і при обороні, майже зовсім зникли завдяки своєчасно вжитим профілактичним заходам»

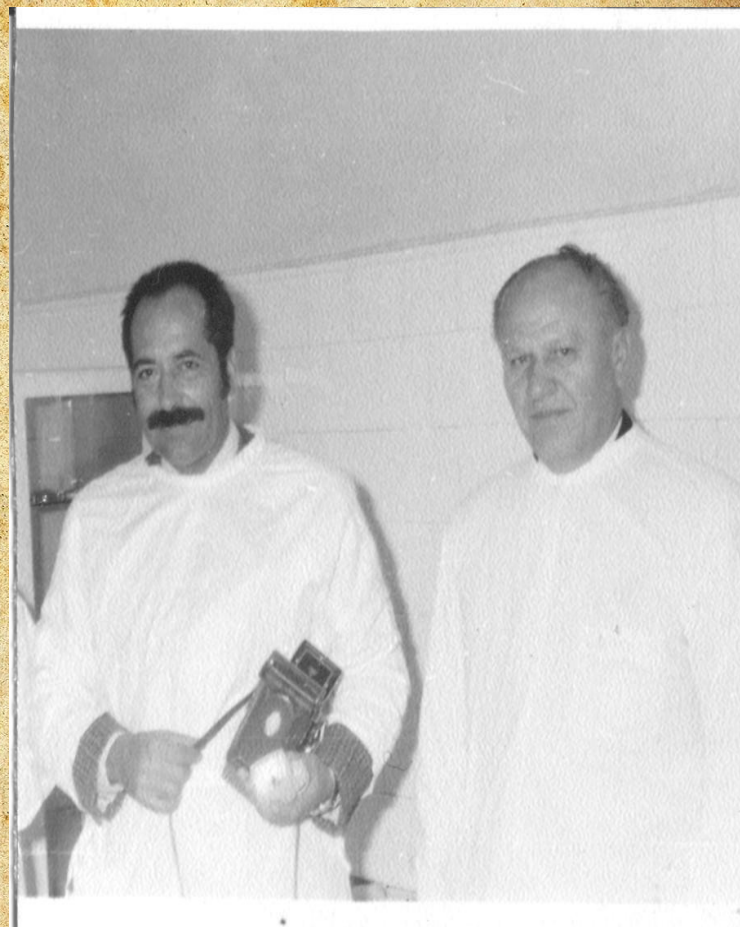
«Незважаючи на важкі умови розміщення, товариш Лаврик досяг чудових результатів лікування та повернув у стрій понад тисячу бійців.

Вдень і вночі, часто без сну та відпочинку, віддавав усі знання й сили на створення такого порядку в шпиталі, щоб у найкоротші терміни завдяки комбінованим і комплексним методам лікування повернути в стрій велику кількість тих, хто видужував»

- 1946-1950 рр. – директор Львівського науково-дослідного інституту невідкладної хірургії та переливання крові
- 1950-1952 рр. – завідувач Львівського обласного відділу охорони здоров'я
- З листа Міністра охорони здоров'я Л.І.Медведя до ЦК КП(б)У: «Враховуючи великий досвід керівної роботи, вважаю, що Лаврик Семен Семенович забезпечить роботу Львівського облздороввідділу»
- 1953-1954 рр., – директор Станіславського державного медичного інституту
- 1954-1960 рр. – перший заступник Міністра охорони здоров'я Української РСР

1960-1970 рр. - директор Київського науково-дослідного інституту гематології та переливання крові

У 1966 р. захистив докторську дисертацію про консервування кісткового мозку глибоким заморожуванням, а наступного року отримав вчене звання професора

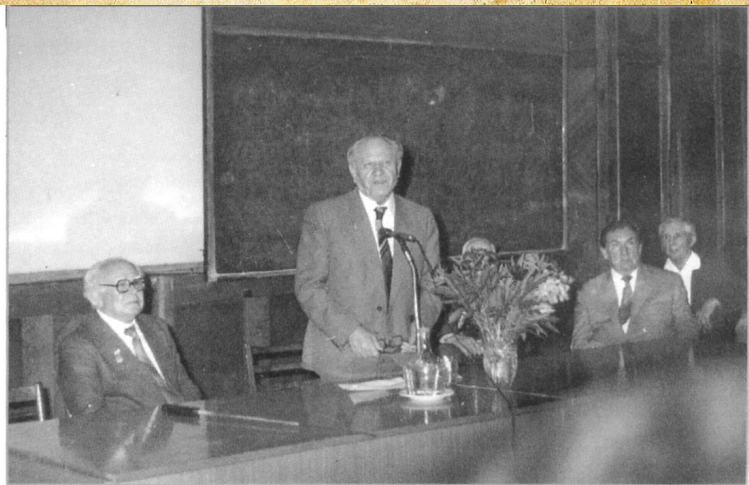

«Здавна кров для людей – символ життя. Адже і в сиву давнину люди помічали, що життя згасає в міру того, як витікає з тіла кров. Кожна людина бачила і розуміла, що означає для життя кров. Учені з кожним роком усе глибше і глибше розуміли життєве значення крові. У ній, як у дзеркалі, відбивається вся життєдіяльність організму. Жодна зміна в організмі, жоден біологічний процес не відбувається без участі крові. Цілющі властивості крові, відкриті та вивчені наукою, використовувалися для боротьби за здоров'я людини. Лише одна можливість застосування крові довгий час не давалась у руки вченим - це переливання крові. Сучасні лікарі не такі вже безпорадні перед великою втратою крові. У наших руках тепер є могутній засіб - трансфузія. Але не легко досягнула його наука»

1970-1984 рр. – ректор Київського медичного інституту

С. Лаврик відкриває Богомольцівські читання в КМІ.
В президії В. Комісаренко, К. Кабак, О. Богомолець

С. Лаврик на інститутських спортивних змаганнях

За час ректорства вирішувалися нові завдання щодо розбудови КМІ. У галузі будівництва - поява фізико-хімічного корпусу з аудиторним комплексом. Завершується оновлення стоматологічного корпусу. Суттєвий соціальний поступ - будівництво і вдосконалення мережі студентських гуртожитків в містечку на вул. Шутова та на Чоколівському бульварі. До їх будівництва залучалося студентство

Квіти в день Перемоги, С. Лаврік і К. Кабак

- 1975 р. – заслужений діяч науки Української РСР
- 1977 р. – за монографію «Консервирование и трансплантация костного мозга» – премія Академії наук Української РСР імені академіка Олександра Богомольця
- 1979 р. – чл.-кореспондент Академії наук Української РСР
- 1992 р. – лауреат Державної премії України в галузі науки та техніки за цикл праць «Створення наукових основ та методів кріоконсервування клітинних суспензій і їх застосування у медицині» (посмертно)

НАГОРОДИ

Орден Вітчизняної війни I ступеня, орден Червоної Зірки, медалі «За відвагу», «За оборону Москви», «За взяття Кенігсберга», «За звільнення Праги», «За перемогу над Німеччиною»

Ордени Жовтневої
революції, Трудового
Червоного прапора,
Дружби народів,
Знак Пошани,
Вітчизняної війни II
ступеня, медалі

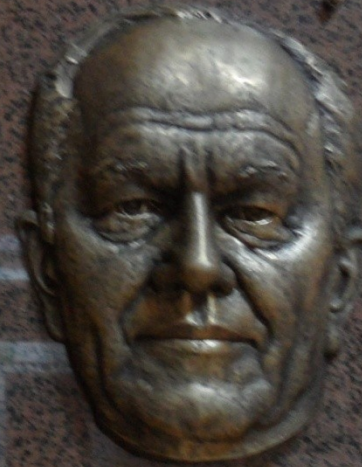

Помер 7 липня 1990 р. Похований на Байковому кладовищі,
поруч могили дружини Валентини Яківни, яка теж була
доктором медичних наук

Визначний
вчений гематолог
та громадський діяч,
член-кор. АН УРСР,
заслужений діяч науки,
лауреат державної премії
України
Директор інституту
1960-1970 рр.

СЕМЕН СЕМЕНОВИЧ
ЛАВРИК
1915-1990

Лаврик Семен Семенович